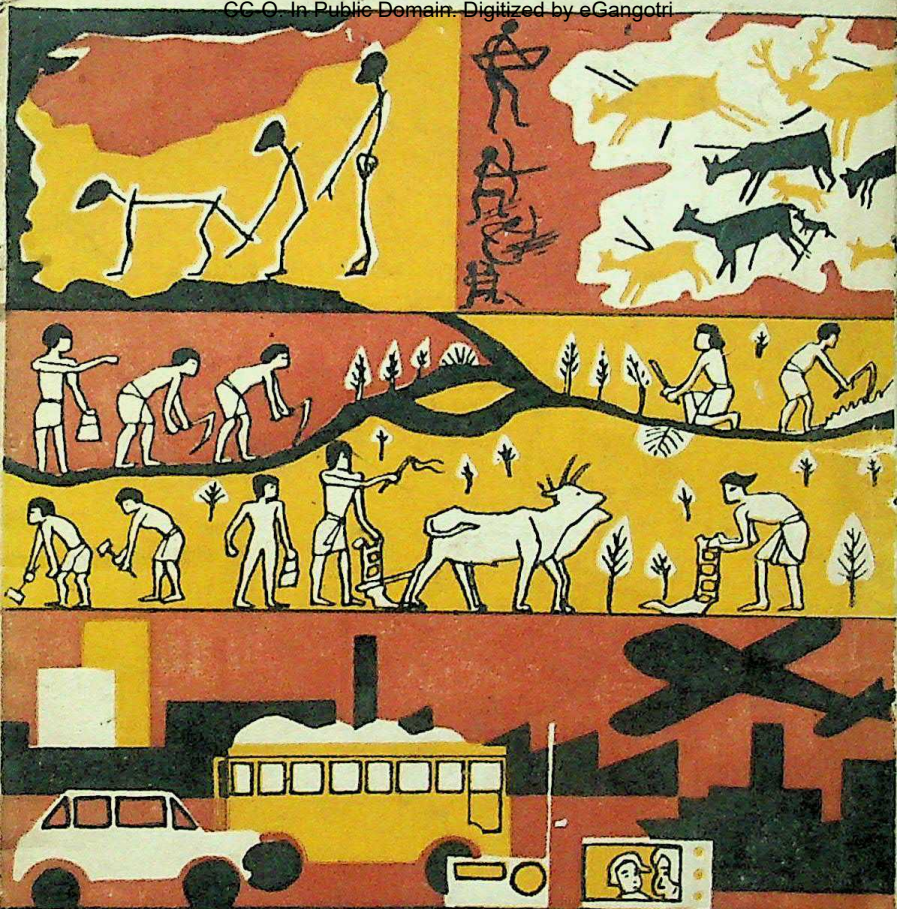

ಸಮಾಜ

ಎಂ. ಸಂಜಯ್

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು

Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

೩೨

ಕಿರಿಯರ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆ

SAMAAJA

by. M. Nanjammanni

Published by Kannada Sahitya Parishat
Chamarajpet, Bangalore-560 018

ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ : ೧೯೮೦

ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ

ಸಂಪಾದಕ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ

ಹಂಪ. ನಾಗರಾಜಯ್ಯ (ಅಧ್ಯಕ್ಷರು)

ಡಾ|| ಎಚ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ

ಶೈಲೇಶಚಂದ್ರ

ಡಿ. ಲಿಂಗಯ್ಯ

ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಶೆಲಗಾವಿ

ಎಂ. ಪಿ. ದೇವರಾಜ್

ಸಂಯೋಜಕ ಸಂಪಾದಕ

ಕೆ. ಎಚ್. ರಾಮಯ್ಯ

ಬೆಲೆ : ೭೫ ಪೈಸೆ

ಮುದ್ರಣ :

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್
Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri
ಗಾಂಧಿಬಜಾರ್, ಬೆಂಗಳೂರು ೫೬೦ ೦೦೪.

Vidya A.S

7th

ಸಮಾಜ

ಜನರು ಮಾನವ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೀವಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಸಮಾಜ. ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಜನ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ, ಒಂದೇ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜೀವನದ ಗುರಿಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಹಾಗೂ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವವಿರುತ್ತದೆ. ಜನರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಪಾತ್ರಗಳಿವೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಪೋಷಿಸುವುದು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಪಾತ್ರ. ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾರುವುದು ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಪಾತ್ರ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಪಾತ್ರ. ಜನರ ನೆಮ್ಮದಿಗಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಪಾತ್ರ. ಹೀಗೆ ಸಮಾಜದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕರು ವಿವಿಧ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜನರು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ವರ್ತಿಸಲು ಕೆಲವು ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು ಹಾಗೂ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿವೆ. ಆಹಾರ, ವರಮಾನ ಮುಂತಾದ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣತೆ ಹೊಂದುವುದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಇರುವಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿವೆ.

ಸಮಾಜ ಅಳಿಯದೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉಳಿದು ಬರಲು ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಸದಾ ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ನಾಶವಾಗದಂತೆ

ಕಾಪಾಡುವುದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಕುಟುಂಬ, ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು.

ಸಮಾಜದ ಲಕ್ಷಣಗಳು

ಪರಿವರ್ತನೆ, ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ವರ್ತನೆ, ಸಹಕಾರ, ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮತ್ತು ಘರ್ಷಣೆ—ಇವು ಸಮಾಜದ ಪ್ರಧಾನ ಲಕ್ಷಣಗಳು.

ಪರಿವರ್ತನೆ : ಸಮಾಜವು ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಸಮಾಜ ತೀರ ಸರಳವಾಗಿತ್ತು. ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ. ನಗರಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ; ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ವಿಮಾನ, ರೈಲು, ಮೋಟಾರು ಮುಂತಾದ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತ ಸಂಚಾರ; ದೂರದ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಆಕಾಶವಾಣಿ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಕೇಳುವುದು; ಜೀವನ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಡು—ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳು. ಅವುಗಳಿಂದ ಸಮಾಜ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ.

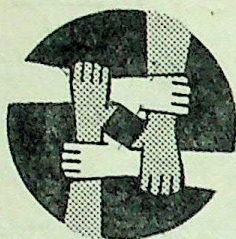
ಹೊಂದಾಣಿಕೆ : ಸಮಾಜದ ಜನ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾಜದ ಜನರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ರಸಭಾವಗಳೆಂದರೆ ಕನಿಕರ, ದಯೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ. ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಸಂಬಂಧ. ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರ ಸಂಬಂಧ, ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಸಂಬಂಧ ಮೊದ

ಲಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜನರು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸಲು ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ವರ್ತನೆ : ಜನರ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ತನೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಜನರ ಪರಸ್ಪರ ವರ್ತನೆಗೆ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಡನಾಟ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ. ಒಡನಾಟದಿಂದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ರೋಗಿಯು ವೈದ್ಯನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ವೈದ್ಯ ರೋಗಿಗೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇದು ವೈದ್ಯ-ರೋಗಿಯ ನಡುವಣ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಡನಾಟ.

ಜನರು ಪರಸ್ಪರ ವರ್ತಿಸುವಾಗ ಭಾಷೆ, ಸನ್ನೆ, ಸಂಕೇತಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಅವರ ಒಡನಾಟ, ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ಚಿಂತನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಬಂದ ಆದರ್ಶಗಳು, ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು ಸಮಾಜದ ಜನರ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಳಗಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ತನೆ ಒಬ್ಬನಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜ ವಿರೋಧಿ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಜನರು ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ (ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ) ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವನ್ನೂ ನಷ್ಟವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಸದಕಾರ : ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನ ಕೂಡಿ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ಆ ಕೆಲಸ

ಸಹಕಾರದ ಲಾಂಛನ

ವನ್ನು ಸಹಕರಿಸಿ ಮಾಡಿದಂತಾಗು
ತ್ತದೆ. ಸಹಕಾರ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ
ಜನ ಒಂದೇ ಗುರಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ
ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಹಕಾರದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಹಕಾರ ಹಾಗೂ
ಗೌಣ ಸಹಕಾರ ಎಂದು ಎರಡು
ಬಗೆಗಳು. ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು

ಗ್ರಾಮಗಳಂತಹ ಸರಳ ಸಮೂಹಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಹಕಾರ
ವಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಹಕಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಸರಕಾರಿ ಕಛೇರಿ
ಮುಂತಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಒಂದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ
ಮಾಡದೆ, ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸುವ ಬಿಡಿಬಿಡಿ ಕೆಲಸ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಟ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ.
ಈ ಮಾದರಿಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿನ ಜನರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಗೌಣ
ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷ ಸಹಕಾರವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ಪರ್ಧೆ : ಸಮಾಜದ ಮತ್ತೊಂದು ಲಕ್ಷಣ, ಸ್ಪರ್ಧೆ.
ಒಂದು ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಅನೇಕ ಜನ
ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ
ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಅರ್ಹತೆಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳ
ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವನು ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲು
ತ್ತಾನೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇದ್ದೇ
ಇದೆ.

ಘರ್ಷಣೆ : ಘರ್ಷಣೆ ಕೂಡ ಸಮಾಜದ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು. ಜನರ ಆಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ಆದರ್ಶ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳು;
Sri Vidyabharathi Book Centre, Sringeri

ಪದ್ಧತಿ, ಚಿಂತನೆ, ವರ್ತನೆ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಘರ್ಷಣೆಯುಂಟಾಗಿ ಸಮಾಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಮನೆಯ ಜಗಳ, ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಕರ, ರಾಜಕೀಯ ಕ್ರಾಂತಿಯುದ್ಧ—ಇವು ಘರ್ಷಣೆಯ ಕೆಲವು ರೂಪಗಳು.

ಸಮಾಜದ ಬಗೆಗಳು

ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮಾಜ, ಗ್ರಾಮ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ನಗರ ಸಮಾಜಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದುವು. ಈ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಸಮಾಜಗಳ ಜೊತೆಗೆ ದರ್ಗ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ವರ್ಗ ರಹಿತ ಸಮಾಜ, ಪರಿಮಿತ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತ ಸಮಾಜ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಸಮಾಜ ಎಂಬ ಕೆಲವು ಬಗೆಯ ಸಮಾಜಗಳನ್ನು ಸಹ ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

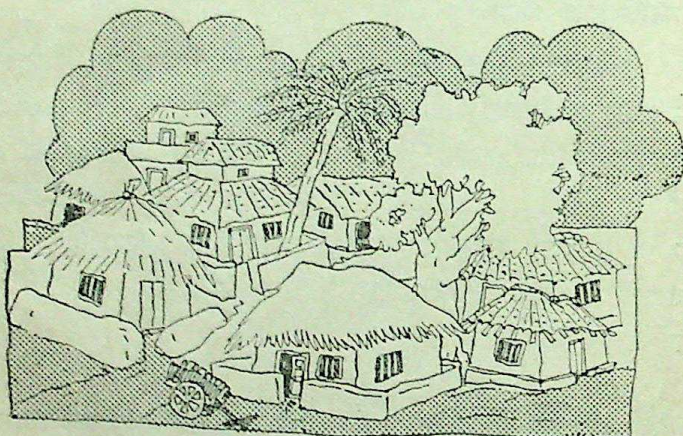
ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬ

ಆದಿವಾಸಿ ಸಮಾಜ: ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆದಿವಾಸಿ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಿರವಾದ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಅಲೆಮಾರಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದಿವಾಸಿ ಸಮಾಜದ ಜನರ ಜೀವನವು ಸರಳ ಹಾಗೂ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣ. ಅವರಿಗೆ ಹೊರಗಿನ

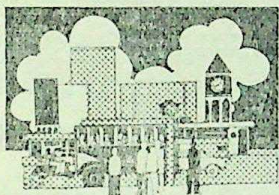
ಜನರ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲ. ವಸ್ತು ಪೂಜೆ, ಪಿತೃಪೂಜೆ ಹಾಗೂ ಕುಲದೇವತಾ ಪೂಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ನಂಬಿಕೆ.

ಗ್ರಾಮ ಸಮಾಜ : ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಗ್ರಾಮ ಸಮಾಜಗಳಿವೆ. ಸುಮಾರು ಆರು ಲಕ್ಷ ಗ್ರಾಮಗಳಿರುವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಸಮಾಜವೇ ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು.

ಆದಿವಾಸಿ ಸಮಾಜದಂತೆ ಗ್ರಾಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲೂ ಸಹ ಜನರ ಜೀವನ ಸರಳ. ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಕಡಿಮೆ. ಅವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ದ್ರವ್ಯಸಾಧನಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದು, ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತು ಹಾಗೂ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ನಗರ ಸಮಾಜ : ಗ್ರಾಮಕ್ಕಿಂತ ನಗರ ದೊಡ್ಡದು. ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಹೆಚ್ಚು. ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿದರೆ,

ನಗರಗಳಲ್ಲಿನ ಜನ ವಿವಿಧ
ಕಸಬುಗಳಲ್ಲಿ, ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ
ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ ; ಕಛೇರಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಖಾನೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
ನಗರ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ

ಬುಡಕಟ್ಟು ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ಧರ್ಮಗಳ ಜನ ವಾಸಮಾಡು
ತ್ತಾರೆ.

ನಗರವಾಸ ಗ್ರಾಮವಾಸಕ್ಕಿಂತ ದುಬಾರಿ. ನಗರದ ಜನ
ರಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕ ಕಡಿಮೆ. ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳಲ್ಲಿ
ಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಾರೆ. ನಗರ
ಗಳ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಹೆಚ್ಚು. ನಗರಗಳಲ್ಲಿನ ಜನ ಸಂಪ್ರ
ದಾಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ವರ್ಗಸಮಾಜ ಮತ್ತು ವರ್ಗರಹಿತ ಸಮಾಜ : ಕೆಲವು
ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರು, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು,
ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದವರು ಎಂದು ಜನರ ವಿಂಗಡಣೆ ಇದೆ. ಹಲ
ವಾರು ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಪಂಥಗಳಿರುವ ಸಮಾಜ
ಗಳೂ ಇವೆ. ಅಂತಹ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಗದವರ
ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳು
ತಮ್ಮದೇ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ
ವರ್ಗಗಳಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರಾಗಿರುವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ವರ್ಗ
ರಹಿತ ಸಮಾಜವೆಂದು ಹೆಸರು.

ಪರಿಮಿತವರ್ಗ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತವರ್ಗ ಸಮಾಜ:
ಪರಿಮಿತವರ್ಗ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜನ ತಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತಸ್ತಿ

ಗನುಸಾರವಾಗಿ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆ ತನದ ಅಂತಸ್ತಿನಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯಿರುವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮುಕ್ತವರ್ಗ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಪ್ರತಿಭೆ, ಅರ್ಹತೆ, ನಾಯಕತ್ವ, ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಏರಬಹುದು ಅಥವಾ ಉನ್ನತ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಸಮಾಜ : ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ, ಸಮಾಜ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವ ಧರ್ಮ, ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಪವಿತ್ರವಾದುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಆ ಸಮಾಜದ ಜನ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಯಿಸುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಜಾತ್ಯತೀತ ಸಮಾಜವೆಂದರೆ, ಜಾತಿ ಭೇದಗಳಿಲ್ಲದ ಸಮಾಜ. ಜಾತ್ಯತೀತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವರ್ತನೆ

‘ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ’ ಎಂದು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿ, ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರು ಹಾಗೂ ಇತರ ಬಂಧುಗಳೊಡನೆ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಕುಟುಂಬದ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ, ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆ ಹಾಗೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ

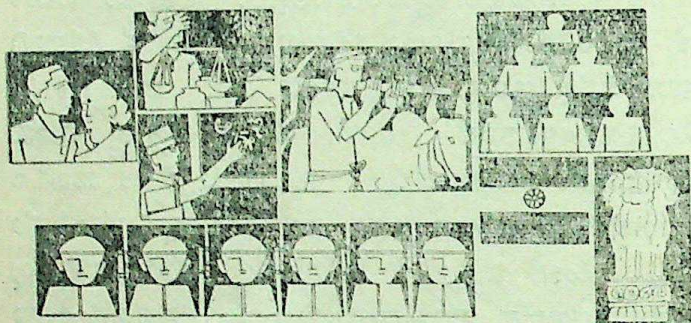
ರೊಡನೆ ವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವಾಗ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ತಮಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವ ಮೂಲಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ, ಮಕ್ಕಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ರೂಪ ತಳೆಯುವುದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ. ಹಲವಾರು ನೈತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಮಗಳು ಅವರ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತು ಸಮಾಜದ ಸದಸ್ಯರಾಗುವ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸಮಾಜೀಕರಣ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಸಮಾಜೀಕರಣ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ತಲೆಮಾರಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ ಪರಂಪರೆ ಅಥವಾ ಸಂಪ್ರದಾಯವೆಂದು ಹೆಸರು. ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಜನರ ನಂಬಿಕೆ, ಜೀವನದ ಆದರ್ಶಗಳು, ಚಿಂತನೆಯ ಕ್ರಮ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿವೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು

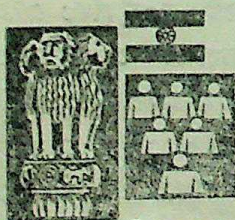
ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಹಾಗೂ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಸ್ಥಿರರೂಪ ತಾಳಿ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವು ಜನರ ವರ್ತನೆ ಹಾಗೂ ಜೀವನವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಾಧನಗಳು. ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಮಾಜವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ವಿವಾಹ, ಕುಟುಂಬ, ಧರ್ಮ, ರಾಜ್ಯ ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಸಮಾಜದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು. ವಿವಾಹವು ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆ.

೧೦ ಸಮಾಜ

ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಗೃಹ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೋಪಿ, ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಸ್ಥೆಯೇ ಕುಟುಂಬ. ಜನರಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಸಮಾಜದ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಹೆಸರು. ದೇವಸ್ಥಾನ, ಮಸೀದಿ, ಚರ್ಚು ಹಾಗೂ ಮಠಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು. ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು. ಶಾಸ್ತ್ರಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ, ಆಡಳಿತ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮೂಲಕ ಜನರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡಿ

ಕೊಳ್ಳುವ ಸರಕಾರವು ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ. ಜನರಿಗೆ ಮನರಂಜನೆ ನೀಡುವ ಆಕಾಶವಾಣಿ, ನಾಟಕ, ಸಿನಿಮಾ ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಇವೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ

ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ಸಮಾಜದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ನಿರ್ದೇಶಕನಿರುತ್ತಾನೆ.

ರಾಜ್ಯ : ರಾಜ್ಯ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರದೇಶವಿದ್ದು ಭೌಗೋಳಿಕ ಗಡಿಗಳಿವೆ. ಒಂದೇ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಜನ ಅದರ ಪ್ರಜೆಗಳು. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ಒಂದೇ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಒಂದೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಜನರು ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸರಕಾರವಿದೆ. ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ, ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಸಮತಾವಾದಿ ರಾಜ್ಯ—ಇವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಗೆಗಳು. ಭಾರತ ಸಮಾಜವಾದೀ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಗಣರಾಜ್ಯ.

ರಾಜ್ಯವು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ. ಪರಕೀಯರ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ವಿವಿಧ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮ : ಆದಿಮಾನವನಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅತಿಮಾನುಷ

ಬಲಗಳಲ್ಲಿ ಪೌರಾಣಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿದ್ದುವು. ಅವನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಾನವರೂಪ ಕೊಟ್ಟು, ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಿದ. ತನ್ನ ಬಾಳು ಭಗವಂತನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಣ

ವಿವಿಧ ಧರ್ಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಾಕಾರ್ಥಿಗರಾಗಬೇಕೆಂದು ಆಶಯವಿರುತ್ತದೆ. ಭಗ

೧೨ ಸಮಾಜ

ವಂತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿಗಳುಂಟಾಗಿ ಧರ್ಮದ ಕಲ್ಪನೆ ಅವನಲ್ಲಾಯಿತು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಧರ್ಮ, ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಟೇಲರ್ ಎಂಬುವರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಪಂಚದ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾದುವು ಹಿಂದು, ಬೌದ್ಧ, ಜೈನ, ಪಾರಸಿ, ಸಿಕ್, ಯಹೂದಿ, ಕ್ರೈಸ್ತ ಹಾಗೂ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಗಳು. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಪೂಜಾವಿಧಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅತಿಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿಯಾದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇವೆ. ಧರ್ಮವು ಮಾನವನ ದುಃಖವನ್ನು ನೀಗಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಸುಖದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಚಿತ್ತರಾಗಿರುವಂತೆ ಜನರಿಗೆ ದೈರ್ಮ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಜನರ ನಡತೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಅವರ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಆಧಾರವುಳ್ಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದವರು ಜನರ ನಂದೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ; ನೀತಿ ಬಾಹಿರರು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಜ್ಯದ ಕಾನೂನುಗಳು ಜನರ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿದರೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ನಿಯಮಗಳು ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತವೆ.

ವಿವಾಹ : ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿ ಆದಿಕಾಲದಿಂದ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನ ಲೈಂಗಿಕ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಹಾಗೂ ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಸಂಸ್ಥೆಯೇ ವಿವಾಹ. ಮದುವೆ ಆಯಾ ಧರ್ಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ

ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜವು ಅಳಿಯದೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಸಮಾಜದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ವಿವಾಹ ಸಂಸ್ಥೆ.

ವಿನಾಹದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಗೆಗಳಿವೆ : ಏಕಪತ್ನಿ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಒಬ್ಬಳೇ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಪತ್ನಿ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದೆ ಸ್ತ್ರೀಪುಂತ್ರರು, ಮಹಾರಾಜರು ಹಾಗೂ ಅನುಕೂಲವುಳ್ಳವರು ಹಲವಾರು ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹುಪತ್ನಿ ವಿವಾಹವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೆಲವು ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಸ್ತ್ರೀಯು ಒಬ್ಬನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಪುರುಷರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಪಂಚ ಪಾಂಡವರು ಗಂಡಂದಿರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ನೀಲಗಿರಿಯ ತೊದವರು ಹಾಗೂ ಮಲೆಯಾಳದ ನಾಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಪತ್ನಿ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ಸತ್ತರೆ, ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ.

ಆದಿವಾಸಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅಂತಹ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಮೈದುನ ವಿವಾಹವೆಂದು ಹೆಸರು. ಕೆಲವು ಜನರಲ್ಲಿ ವಿಧವೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಅಂತಹ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಕೆ ವಿವಾಹವೆಂದು ಹೆಸರು. ಕೆಲವು ಆದಿವಾಸಿ ಬಣ

ಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ, ಅವಳ ಸೋದರಿಯರೆಲ್ಲಾ ಆತನ ಪತ್ನಿಯರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಅದೇ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಗೋತ್ರ ವಿವಾಹಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸದೆ ಹೊರ ಗುಂಪಿನ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ವರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಹೊರಬಾಂಧವ್ಯವೆಂದು ಹೆಸರು.

ಕೆಲವು ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಹೆಂಡರಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನವೆಂದರೆ ಮದುವೆ ಬಂಧನವನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿ, ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗುವುದು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಕಾನೂನು ಭಾರತದಲ್ಲೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಕುಟುಂಬ : ಕುಟುಂಬವು ಸಮಾಜದ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಘಟಕ. ಅದನ್ನು ಸಮಾಜದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ತಾಯಿ, ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಗಂಡಹೆಂಡರಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿದೆ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೋಪಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿದೆ. ನೀತಿವಂತರಾಗಿ ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಧ್ಯೇಯವಿದೆ.

ತಾಯ್ತನದ ತೃಪ್ತಿಯಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆ. ಯಜಮಾನನ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಗೃಹಿಣಿಗೆ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಿವೆ. ಕುಟುಂಬ ಅದರ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸುಭದ್ರ ಕೋಟಿಯಂತಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ ೨೫-೩೦ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕುಟುಂಬವು ಸಮಾಜದ ಇತರ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲಾಧಾರ. ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರೇ ಸಮಾಜದ ಹಾಗೂ ಬೃಹತ್ ಸಮಾಜವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಜೆಗಳು. ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಸಮಾಜದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಸಮಾಜದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಹಾಗೂ ಫ್ಯಾಷನ್ ಗಳೂ ಸಹ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಕುಟುಂಬಗಳು ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ.

ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಗೆಗಳಿವೆ : ಸಣ್ಣ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡ, ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸರಳ ಕುಟುಂಬವೆಂದು ಹೆಸರು. ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ತಲೆಮಾರಿನ ಜನ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಅವರ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಕ್ಕಳು, ವಿವಾಹಿತ ಪುತ್ರರು ಹಾಗೂ ಪೌತ್ರರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ತಂದೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣವಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ಕುಟುಂಬವೆಂದು ಹೆಸರು. ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಯಜಮಾನಿಕೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ

೧೬ ಸಮಾಜ

ತನ್ನ ಆತ್ಮೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಳಿಯ ಸಂತಾನ ಪದ್ಧತಿಯ ಕುಟುಂಬವೆಂದು ಹೆಸರು. ಆತನಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳು ತಾಯಿಯ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದೆಗಿಂತ ಸೋದರ ಮಾವನನ್ನು ಕಂಡರೇ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೀತಿ, ಗೌರವ. ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳ ಹಕ್ಕು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಪೂರ್ವ ಆಫ್ರಿಕ, ಮಲಯ, ಸುಮಾತ್ರ ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯದ ಜನರಲ್ಲಿ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ.

ಆಧುನಿಕ ಕುಟುಂಬ : ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬವು ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಪುರುಷರೇ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಸಹ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಮನೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಜನರಿಗೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಬಂದ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಜನರು ಪ್ರೀತಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಭದ್ರತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕುಟುಂಬವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕು. ನಾಗರಿಕ ಜೀವನ ಎಷ್ಟೇ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ನಡೆದರೂ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಈಗಲೂ ಸಹ ಕುಟುಂಬವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದಂಪತಿಗಳ ಸಹಕಾರ, ಮಾನಸಿಕ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ಪ್ರೀತಿ, ತ್ಯಾಗ ಮುಂತಾದ ಮಾನವೀಯ ಗುಣಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲೇ ಬೇಕು.

ಸಮಾಜದ ವಿಘಟನೆ

ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ, ಸಹಕಾರ, ನೀತಿ, ಪದ್ಧತಿ, ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಬದ್ಧ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತಪ್ಪಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಘಟನೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕುಸಿಯಲು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ.

ಕುಟುಂಬದ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯ ತಪ್ಪಿದರೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯುಂಟಾಗುವುದು. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಜಗಳ, ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು, ಕುಡಿದು ಬರುವ ಗಂಡ, ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಅಡ್ಡ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯುವ ಮಕ್ಕಳು—ಇವರೆಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬದ ವಿಘಟನೆಗೆ ಕಾರಣಗಳು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ, ಅಪರಾಧ, ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮೊದಲಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ತಲೆದೋರುತ್ತವೆ.

ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಕಿತ್ತಾಟ, ಜನರು ಶಾಸನಸಭೆಗೆ ಚುನಾಯಿಸುವ ಸದಸ್ಯರ ಪಕ್ಷಾಂತರ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸ್ವಾರ್ಥ, ಲಂಚಗುಳಿತನ ಇವೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ವಿಘಟನೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆಡಳಿತ ಹದಗೆಟ್ಟು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮಿತಿ ಮೀರಿದ ತೆರಿಗೆಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಗಳಿಂದ ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೆಟ್ಟು ಅವರು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧ ಹಾಗೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಕ್ಷಾಮ ಇವುಗಳಿಂದ ಭಾರಿ ನಷ್ಟವಾಗಿ, ಸಮಾಜಗಳ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೆಡುತ್ತದೆ. ಭೂಕಂಪ, ಬಿರುಗಾಳಿ, ಅತಿವೃಷ್ಟಿ,

೧೮ ಸಮಾಜ

ಭೂಕುಸಿತ ಮೊದಲಾದ ಅನಾಹುತಗಳಿಂದಲೂ ಸಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತಗೊಂಡು ಸಮಾಜ ವಿಘಟಿಸುತ್ತದೆ.

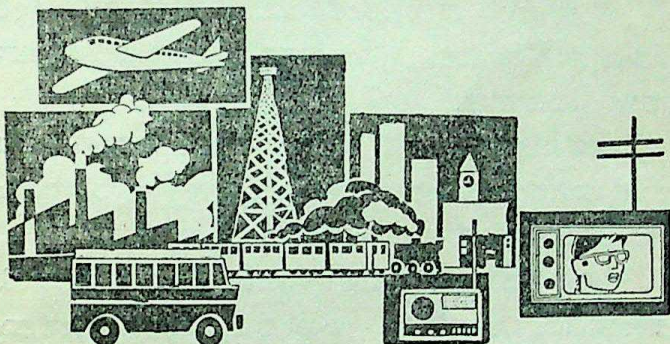
ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ತಲೆದೋರಿ, ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕಿರಿಯರ ಮೇಲೆ ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯರ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಡಿಲವಾಗಿದೆ. ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಜೀವನದ ಬಗೆಗೆ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರಿವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧ ಹಿರಿಯರಿಗೂ ನವ್ಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಯುವಜನರಿಗೂ ನಡುವೆ ಘರ್ಷಣೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಇವುಗಳೂ ಸಹ ಸಮಾಜದ ವಿಘಟನೆಗೆ ಕಾರಣಗಳು.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು

ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಮಾಜದಂತೆ ಸರಳ ಸಮಾಜವಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಜನರ ವರ್ತನೆ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತವೆ. ಜನರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನವೇ ಮಾರ್ಪಡುವಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿವೆ.

ಸಮಾಜದ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿ, ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಗತಿ, ನವ್ಯಜ್ಞಾನ, ಯಂತ್ರಗಳ ಉಪಯೋಗ, ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತು ಮುಂತಾದುವೂ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ, ಹಳೆಯ ಜನ ನಗರಕ್ಕೆ

ಬಂದು ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜೀವನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣದ ಜಟಿಲ ಜೀವನಕ್ಕೆ

ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯ ವಾಸ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕೆಲಸ, ನಗರದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಉಡುಪಿನ ಶೈಲಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ಹೊಂದಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಜೀವನ ಸುಲಭ ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸೌದೆಯ ಒಲೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಗ್ಯಾಸ್ ಮತ್ತು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಒಲೆ ; ಹತ್ತಿಯ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ನೈಲಾನ್, ಟೆರಿ ಕಾಟ್ ಬಟ್ಟೆ ; ಸೀರೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ತುಂಡು ಲಂಗ ಅಥವಾ ಪರಾಯಿ ; ಎತ್ತಿನಗಾಡಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ರೈಲು, ವಿಮಾನ ಸಂಚಾರ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳು. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಣುಶಕ್ತಿಗಳ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಅಣುಶಕ್ತಿಯು ವಿನಾಶಕಾರಿ ಬಾಂಬುಗಳ

ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲೂ ಸಹ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರದಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ ಮತ್ತು ಟೆಲಿವಿಷನ್‌ಗಳು ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿ. ಮನರಂಜನೆಯ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ.

ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪುರುಷರಂತೆ ಓದಿ, ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಸೇರಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಾಳುವ ಕ್ರಮವೂ ಸಹ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಜನರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ಸಮಾಜಗಳು ಅನುಸರಿಸಬಹುದಾದ ಆದರ್ಶಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ.

ಈಗ ನಿಮಗೆ ಸ್ಫೂಲವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಬಗೆಗೆ ಪರಿಚಯ ಆದಂತಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲವೇ? ಮುಂದೆ ನೀವು ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಶ್ಲೋಕಗಳು	ಅರವಿಂದರು	ಸಕ್ಕರೆ
ಗಾಳಿ	ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ	ಕಾಫಿ
ಭೂಮಿ	ಎನ್. ಎಸ್. ಹರ್ಡಿಶರ್	ಭಾವೆ
ಅರಣ್ಯ	ರಜತಗಿರಿಯ ರಾಜ	ಕಲ್ಯಾಣದ ಚಾಲುಕ್ಯರು
ನದಿಗಳು	ಪೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್	ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು
ಕುಂಕುಮ ಕೇಸರಿ	ಗ್ಯಾರಿಬಾಲ್ಡಿ	ಹೂಗೊಂಚಲು
ವನರಾಜ ಹುಲಿ	ಒಡಪುಗಳು	ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಾಗ
ನಾಯಿ	ಪುಟ್ಟನ ಪ್ರಶ್ನೆ-	ಕಿಟ್ಟಿನ ಕಥೆ
ಶ್ಯಾಮಲಾ	ಅಮ್ಮನ ಉತ್ತರ	ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳು
ದುರ್ಬೀನು	ಮಹಿಮೆಯ ಉಂಗುರ	ಐನ್‌ಸ್ಟೈನ್
ಗಡಿಯಾರ	ಬಲಿಗುಹ	ಉಳಿತಾಯ
ದೂರವಾಣಿ	ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದ ಎಳೆಯರು	ಕಾರಾಗೃಹಗಳು
ಮನೆಯಲ್ಲೊಂದು	ಭೂತಯ್ಯನ ಗುಡಿ	ಹೂಬಿಡದ ಸಸ್ಯಗಳು
ಹವಾವೀಕ್ಷಣಾಲಯ	ನಾಗ-ಸಾಕಿ	ಜರೀ ಗಿಡಗಳು
ಸಮ್ಮ ಶರೀರ	ರಶ್ಮಿ ಸರ್ಕಸ್ ಕಂಪನಿ	ಕೀಟಾಹಾರಿ ಸಸ್ಯಗಳು
ಕಾಯಿಲೆಗಳು	ಹಿಮಾನಿ ಮತ್ತು	ವನಸಂಪತ್ತು
ವೀಣೆ	ಇಳು ಜನ ಕುಳ್ಳರು	ಹಕ್ಕಿಗಳ ವಲಸೆ
ಗಾಳಿ ವಾದ್ಯಗಳು	ಜಾಣಿ ಮೊಲ	ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ
ಪುಸ್ತಕೋದ್ಯಮ	ವಿದ್ಯುತ್ತು	ಐಸಾಕ್ ನ್ಯೂಟನ್
ಆಟಗಳು	ಗುಡುಗು-ಮಿಂಚು	ಸೌರವ್ಯೂಹ
ಆಟಕೆಗಳು	ಅಂಕಿಗಳು	ಸರೀಸೃಪಗಳು
ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮಭಾವ	ಮೀನುಗಳು	ಕೋತಿ
ಸುಂದರ ಕರ್ನಾಟಕ	ಅನೆ	ಕೋಳಿಗಳು
ಕನ್ನಡದ ಕತೆ	ಹಲಿಕಾಪುರ್	ಮನುಷ್ಯನ ಮಂಶಾವಳಿ
ನಗು	ಕಣ್ಣು	ಸಸ್ಯನಿಗಳು
ಗಿಳಿತನ	ಮಿದುಳು	ಜಾನುವಾರು
ಕುಟುಂಬ	ಹಿಮಾಲಯ	ಜೀವ ವಿಶಾಸ
ಸಂತೆ	ಚಿನ್ನ	ಅನುವಂಶೀಯತೆ
ಜಾತ್ರೆಗಳು	ಗಾಜು	ಹೂಗಿಡಗಳು
ಹಬ್ಬಗಳು	ಅಂಚೆ	ಮರುಭೂಮಿ
ನಾಣ್ಯದ ಕತೆ	ಕ್ರಿಕೆಟ್	ಬೇಸಾಯ
ಬಾವುಟ	ಟೆನ್ನಿಸ್	ಫುಟ್ಬಾಲ್
ನಾನಾ ಫಡ್ಡು ವೀಸ	ಮುಖ್ಯ	ಸಿಂಹರುಗಳು
ಕನಿ ರವೀಂದ್ರ	ಬೆಳೆಗಳು	ದೇಹರಕ್ಷಣೆ
ಗಾಂಧಿ	ಹತ್ತಿ	

ಈ ಮಾಲೆಯ ಪುಸ್ತಕ ಕುರಿತು

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯ ಕಲಿಕೆ ಜೊತೆಗೆ ನಿತ್ಯದ ಬದುಕು ನಿಂದಲೂ ಪ್ರಚಲಿತ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸುವಂತಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಬದುಕು ಸಂಪನ್ನವಾಗುವುದು ; ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆ ಅರಳುವುದು.

ಮಕ್ಕಳ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರ್ಷವಾದ ೧೯೭೯ರಲ್ಲಿ ಈ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ಪರಿಷತ್ತು ೧೦೦ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿತು. ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕೃಷಿ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗೆಗೆ, ಶಿಶುಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಒಲವು, ಕಳಕಳಿ ಇರುವ ಬರಹಗಾರರು ನಮಗಾಗಿ ಇವನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟರು.

ಅಗ್ಗದ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲುಕುವಂತೆ ಇವನ್ನು ಅಚ್ಚುಮಾಡಿ ಹರಿಯ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಇವು ಬಹಳ ಜನಪ್ರಿಯವಾದುವು ; ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದುವು.

ಇದರಿಂದ ಉತ್ತೇಜಿತರಾದ ನಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಪಡೆದಿರುವ ಕಿರಿಯರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಮಾಲೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮಾಲೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಹಾ ಹಿಂದಿನ ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕಗಳಂತೆಯೇ ಯಶಸ್ಸು ಗಳಿಸುವುವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನಮ್ಮದು.

ಈ ಮಾಲೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಾಡಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಕೈ ಸೇರಿ ಅವರ ಮನೋವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವುವೆಂಬ ಖಚಿತ ಭರವಸೆ ನಮಗಿದೆ.

ಹಂಪ. ನಾಗರಾಜಯ್ಯ